

hvad jeg har sagt. Jeg har ikke sagt, at der har været Kappelstrid mellem Ministrene om at fremsætte dette Lovforslag. Jeg har — overfor en Bemærkning af den udeblevne Ordfører om, at det maaske laa til mig at fremsætte det, fordi Finansministeren manglede Begejstring for Lovforslaget — sagt, at hvis man skulde handle efter Følelser, vilde der være opstaaet en Kappelstrid, men Forslaget var efter sin Art tilfaldet den, hvem det paa-hvilede at fremsætte det. Derfor kan det ærede Medlem berolige sig, det er ikke med tungt Hjerte, jeg forsvare dette Forslag, lige saa lidt som det er med tungt Hjerte, at jeg har fremsat det. Jeg tror, det vil være en tungere Opgave at bekæmpe dette Lovforslag end at føre det frem.

Det ærede Medlem vilde saa forsvare Ordførerens Udtalelser om „Partiregeringen“s Forhold til Socialdemokraterne og nævnedes som Eksempel paa, at vi havde taget Hensyn til dette Parti, Dyrtidsforslaget, Dyrtidshjælpens Skæbne i Fjor. Men der maa det ærede Medlem erindre fejl i thi Regeringen foreslog Dyrtidshjælpen i en Skikkelse, som derefter alle Partier i Rigsdagen forenedes om at ændre. Naar det ærede Medlem nævnedes et Eksempel fra den militære Forvaltning, tror jeg ikke, at det ærede Medlem kan have glemt, at Regeringen vedrørende Forsvarsforanstaltningerne har stillet sig paa det Standpunkt, at det under Hensyn til hele Situationen var ønskeligt, at alle Partier enedes om de herhen hørende Forslag, og at man derfor maatte gøre visse Forslags Gennemførelse afhængig af Tilslutning fra alle Sider. Fra et andet Omraade vil det ærede Medlem jo ikke være ukendt med, at man fra Regeringens Side overfor Spørgsmaal, som krævede Tilslutning fra alle Sider, har taget Hensyn til andre end Socialdemokraterne. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udsættelse af Grundlovens Ikrafttræden har Regeringen jo i høj Grad ønsket, at Standpunktet til denne Sag skulde tages saaledes, at Partierne kunde enes derom. Vi vilde meget nødig gennemføre Valg mod et Partis Ønske og meget nødig udsætte Valget mod et Partis Ønske og tilstræbte derfor Enighed om dette For-

hold. Til sidst opnaaedes Enighed paa den Maade, at det ene Parti opgav sin Modstand, opgav at stemme, saa at direkte Protest mod Lovforslagets Vedtagelse udeblev. Men det ærede Medlem vil dog vel neppe paastaa, at den Omstændighed, at man tog Hensyn til Højres Ønske den Gang, skulde vidne om, at Regeringen sidder af Højres Naade.

Det ærede Medlem har hørt fejl, naar han mente, at jeg havde krævet Forslag af det ærede Parti. Nej, jeg har sagt, at Ordføreren stillede Forslag, jeg har sagt, at Ordføreren udtalte, hvorledes han vilde hjælpe Mellestanden, og saa har jeg kritiseret den Vej, han vilde gaa. Det ærede Medlem tager fejl, hvis han mener yderligere, at jeg har sagt, at Ordføreren havde udtalt sig for indirekte Skatter. Jeg havde bedt om Oplysning om, hvorledes dette Forhold virkelig laa. Jeg har sagt, at det ærede Medlems Udtalelser var uklare, idet de var blevet opfattet i den Retning af Socialdemokraternes Ordfører, og at der var nogen Grund til at misforstaa dem, og derfor har jeg henvist til, at „Berlingske Tidende“ i sin Gengivelse af Ordførerens Tale har sat den før nævnte Overskrift. Naar Talen baade fra konservativ Side og fra Socialdemokratiets Side opfattes paa samme Maade og en Replik af den ærede Ordfører gaar i en anden Retning, er der dog Grund til at søge Forholdet klaret, og det var dette og intet andet, jeg bad den ærede Formand for Partiet (Piper) medvirke til. Jeg tror nu ogsaa, at dette Forhold er blevet klaret derhen, at det konservative Folkeparti ikke under den nuværende Situation agter at stille Forslag om indirekte Skatter, idet det i øvrigt opretholder sin programmæssige Opfattelse. Den Omstændighed, at den ærede Ordførers Udtalelser har været en lille Smule uklare, synes mig imidlertid ikke at berettige til at give en saa streng Bedømmelse overfor et det konservative Folkeparti saa velvilligt Organ som „Berlingske Tidende“ som at betegne Bladets Referat som mindre velvilligt og mindre forstaaende. Det var ikke noget Referat, det er ganske tydeligt, at det var det ærede Medlems Tale efter Manuskript, da den ordret fandtes i begge konservative